

Kız ve Altın Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Altın Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Bir zamanlar Lily adında, evinin yakınındaki ormanda yürümeyi çok seven bir kız vardı. Üzerinde yumuşak, kırmızı kapüşonlu bir hırka ve minik beyaz çiçekli sarı bir elbise vardı. Koyu kahverengi saçları, yürüdükçe zıplayan iki küçük örgüyle bağlanmıştı. Bu parlak sabahta küçük, hasır bir yemek sepeti taşıyor ve kıvrılarak uzanan bir orman yoluna doğru yola çıkıyordu.

Orman yumuřak sesler ve hafif bir ıřıkla doluydu. Gneř ıřınları uzun yeřil aēaēların arasından szlp yerde kk altın lekeler oluřturuyordu. Lily kuřların řarkı sylemesini ve yaprakların esintide fısıldamasını dinledi. Kahverengi baēcıklı botlarıyla hafifēe adım atıyor, her virajın ardında ne bulacaēını merak ediyordu. Ela rengi kahverengi gzleri kocaman ve dikkatliydi, burnunun zerinde birkaç ēil dans ediyordu.

Sonra eğreli otlarının arasında bir şey kıpırdadı. Lily durdu ve nefesini tuttu. Gölgelelerin içinde bir tilki hiç kıpırdamadan duruyor, ona bakıyordu. Tüylei tuhaf, güzel bir altın rengindeydi ve hafifçe parlıyor gibiydi; göğsünde ve büyük, gür kuyruğunda daha da parlaktı. Kulaklarının uçları beyazdı ve kehribar rengi gözleri sıcak ve parlak bir şekilde ışıldıyordu.

Altın tilki yaklaşmadı. Devrilmiş bir dalın arkasına yarı gizlenmiş halde uzak durdu. Beyaz uçlu gür kuyruğu patilerinin etrafına kıvrılmıştı ve kulakları tedirginlikle seğiriyordu. Lily nazik gülümsemesini gösterdi ve hiç kıpırdamadan durdu. Peşinden koşmadı, bağırmadı. Sadece sessizce ve nazıkçe bekledi, utangaç tilkinin ona zarar vermek istemediğini görmesini sağladı.

Bir süre sonra tilki küçük bir adım attı, sonra bir tane daha. Altın tüyleri güneş ışınlarında biraz daha parladı. Lily yavaşça yosunlu bir kütüğün üzerine oturdu ve hasır yemek sepetini açtı. İçinde yumuşak ekmekler, tatlı meyveler ve küçük yuvarlak bir peynir vardı. Yanındaki kütüğün üzerine küçük bir parça ekmek koydu ve başını çevirip hafifçe mırıldanmaya başladı.

Tilki sürünerek yaklaştı, havayı kokladı. Kehribar rengi gözleri ekmekten Lily'ye, sonra tekrar ekmeğe kaydı. Sonra göz açıp kapayıncaya kadar hızlıca ekmeği kaptı ve eğrelti otlarının arasına geri kaçtı. Lily kıkırdadı. Peşinden koşmadı. Sadece bir kırıntı daha bıraktı ve etrafındaki uzun ağaçlar kadar sabırla bekledi, güneş gökyüzünde yavaşça ilerlerken.

Bu kez tilki uzağa kaçmadı. Kırıntıyı tam orada yedi, sıcak kehribar rengi gözleriyle Lily'yi izledi. Yavaş yavaş yaklaştı, ta ki Lily'nin sırtındaki yumuşak parıltıyı görebileceği kadar yakınına oturana dek. Sepetinden bir meyve uzattı ve tilki onu açık avucundan nazikçe aldı.

Tilki küçük, mutlu bir havlamayla beyaz uçlu gür kuyruğunu salladı. Sonra birkaç adım öteye koştu ve Lily'ye baktı. Bunu tekrar tekrar yaptı, sanki onu takip etmesini istiyordu. Lily ayağa kalktı ve sarı elbisesindeki kırıntıları silkti. Merakla, parlayan altın tilkinin peşinden ormanın derinliklerine doğru gitti.

Kısa süre sonra ağaçların sık ve kalın büyüdüğü bir yere geldiler. Lily hafifçe nefesini tuttu. Burada eski bir orman yolu saklıydı, tamamen devrilmiş dallar ve dolaşmış sarmaşıklerle kaplıydı. Yapraklar ve ince dallar yolu kapatmıştı ve uzun, çok uzun zamandır kimse oradan geçmemişti. Tilki dalların yanına oturdu ve Lily'ye bakıp bekledi.

Lily anladı. Tilki yolun yeniden açılmasını istiyordu. Hasır sepetini yere koydu ve yeni arkadaşına gülümsedi. "Hadi birlikte çalışalım," dedi yumuşak bir sesle. Tilki büyük kuyruğunu salladı ve öne çıktı. Yan yana, dalları tek tek çekmeye başladılar, yavaşça ve istikrarlı bir şekilde, güneş ışınları sırtlarını ısıtırken.

Dallar ağırdı ve bazıları sıkıca sıkışmıştı. Lily iki eliyle çekti ve altın tilki güçlü dişleriyle çekti. İnce dallar çiziyor, sarmaşıklar dolaşıyordu ama pes etmediler. Lily yorulduğunda tilki elini burnuyla dürttü ve o yeni bir güç buldu. Bir takım olarak çalıştılar, nazik ve sabırlı, her geçen dakikada birbirlerine daha çok güvenerek.

Yavaş yavaş yol görünmeye başladı. Yaprakların altından pürüzsüz kahverengi toprak çıktı ve dolaşıklık bir gülümseme gibi açıldı. Diğer orman canlıları izlemeye geldi: bir sincap, iki karataş ve meraklı bir tavşan. Kızın ve tilkinin birlikte ne kadar nazıkçe çalıştığını gördüler ve onlar da yardıma geldiler, küçük dalları taşıyıp götürdüler.

Sonunda eski orman yolu baştan sona temizlendi. Güneş ışığı aşağıya süzüldü ve yolu ağaçların arasından geçen altın bir şerit gibi parlattı. Tilki Lily'nin yanında gururla durdu, altın tüyleri parlak ve sıcak bir şekilde ışıldıyordu. Lily ellerini çırpıp ve tilki, ormanda küçük bir çan gibi çınlayan mutlu bir havlamayla karşılık verdi.

Haber ormanda hızla yayıldı. Tavşanlar yolda zıpladı ve kuşlar yukarıdaki dallardan şarkı söyledi. Kısa süre sonra diğer çocuklar ve yürüyüşçüler, uzun zamandır unutulmuş olan bu harika yolu görmeye geldiler. Sıcak güneş ışığında yürüdüler ve herkes kırmızı kapüşonlu hırkalı kıza ve parlayan altın tüylü tilkiye gülümsedi.

O günden sonra Lily ve tilki en iyi arkadaş oldular. Neredeyse her gün yolda buluşup kırıntıları paylaştılar ve güneş ışınlarının dans edişini izlediler. Lily, sabrın ve nezaketin en utangaç kalbi bile açabileceğini öğrendi. Altın tilki ise bir kez verilen güvenin tüm ormanı sıcak ve mutlu bir parıltıyla aydınlatabileceğini öğrendi.

Ve böylece eski yol, herkesin hoş karşılandığı bir güneş yolu oldu. Lily hasır sepetiyle yürür, tilki de kuyruğu havada yanında koşardı. Nezaket bir dost kazandırmış, güven ise herkes için yolu açmıştı. Ve bugün o ormanda sessizce yürürseniz, onları hâlâ görebilirsiniz, ışıpta altın gibi parlarken.